

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 554.—ε ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ—1887. ΔΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Εστίας: Ἐπι τῆς δδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

**ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡΙΘ. 606**

ΒΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡΙΘ. 606

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΧΡΙ ΒΩΛΟΥ ('Οδοι πορεικαὶ σημειώσεις), ὑπὸ
Αριστοτέλους Κουρτίδου.

ΤΑ ΠΟΥΔΑΚΙΑ, κωμῳδία Εύγενίου Λαμπτίς
Ματέφορ. Ν. Γ. Πολίτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ.

ΕΚΑΒΙΩΣ ΣΕΑΗΝΗΣ.

ΕΚΛΕΙΦΙΣ ΖΕΛΗΝΗΣ.
ΕΥΜΕΩΝΑΙ ΠΡΟΕ ΑΔΕΑΦΟΝ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΙΑΝΤΗΝΗ ΣΙΑΟΞΟΦΙΑ

ПРАКТИКΗ ФІЛОСОФІА.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ

Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΥΑΓ. ΖΑΠΠΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. Ἀπ. Ἀθ. Ζάππας, κομίζων τὰ λείψαν τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν Ζάππα, τοῦ Εὐαγγέλου, Ἀγιασταῖον, Σπυρίδωνος καὶ Ἀθανασίου Ζάππα. Καὶ τὰ μὲν ὅστις αὐτῶν ἀπεστάλησαν ἀμέσως εἰς Κέρκυραν, ὅπως ἔκειθεν μετενεγέρθωσι καὶ ταφῶσιν εἰς τὴν ἐν Ηπείρῳ γενέθλιον κώμην τῶν Ζαππαίων Αἰμπούδων, τὸ δὲ κρανίον τοῦ μεγάλου έπικεφαλού εὑρεγένετο Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐντὸς ἀργυρᾶς λάρνακος ἔγκελεισμένον, παρεδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπῆν ἐπί τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ τῆς Ιερᾶς παρακαταθήκης καὶ κατετέθη προσωρινῶς ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως. Τὴν Τρίτην ἐγένετο ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὁλυμπίων ἡ παραλαβὴ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στ. Δραγούμης, κατελθὼν εἰς Πειραιά μετὰ τοῦ κ. Ἀπ. Ζάππα, παρέλαβε τὴν ἀργυρᾶν λάρνακα, ηγίτης κεκαλυμμένη διὰ τῆς ἔθνικῆς σημαίας καὶ ὑπὸ τιμητικὴν συνοδείαν ἀποστάσιμας ἀνδρῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἀγεβθεάσθη εἰς Ἀθήνας. Ἔτη τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἀνέμενον τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἴκανος κήσμος. Ἡ λάρνακα μετεκομίσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, ὅπου παρουσία τοῦ πρωθυπουργοῦ, τῶν ὑπουργῶν, πολιῶν τῶν ἐν τέλει καὶ ἴκανῶν πολιτῶν, ὁ Σ. Μητροπολίτης ἐτέλεσεν μετὰ τοῦ ὑπὸ αὐτὸν κλήσην ἱερουργίαν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Ζάππα. Μεθ' ὃ ἡ λάρνακη, περικλεισθεῖσα πάλιν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου διὰ οὐ ἐκομισθεῖ μέχρι Πειραιῶς, κατέτην προσωρινῶν, σὺν τῷ τὴν τρίσεπτον σορὸν Γρηγορίου τοῦ Ε', μέχρις οὐσιῶς περατωμένου τοῦ Ζαππείου μεγάρου, μετενεγέρθη καὶ κατατέθη ἐν αὐτῷ μετὰ τῆς δεούσης πομπῆς.

ΦΙΔΩΛΩΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ Η' τόμου τῆς Ἐφημερίδος τῷ Ἑλληνικῷ σπουδῶν (The Journal of Hellenic Studies), μετὰ παραπτυχίατος εἰς μέγα σχῆμα περιέχοντος εἰκόνας ἀρχαίων μνημείων. Αἱ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τῆς ὑπὸ τῆς ἐν Δούναβι ἔταιρις πρὸς προσαγωγὴν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν ἐξεδόθησαν Ἐφημερίδος περιεχόμεναι δια-

τρισιά είσιν αι ἑπόμεναι : Περὶ τίνος ρύτου ἐν σχήματι Σφιγγὸς ὑπὸ A. S. Murray. — Νομισματικὸν ὑπόμνημα εἰς Παυσανίαν. Μέρος Γ', ὑπὸ F. Imhoof Blumer καὶ P. Gardner. — Περὶ τῶν ἐν Καρλᾳ ἀνασκαφῶν ὑπὸ W. R. Paton. — Περὶ τῆς πόλεως Ιασοῦ ὑπὸ E. L. Hicks. — Περὶ δύο ἀγγείων ἐκ Ναυκράτεως ὑπὸ E. A. Gardner. — Περὶ τῆς ἐν Ἰλιάδ. Σ. περιγραφῆς δίκης ὑπὸ Walter Leaf. — Περὶ τίνων ἀρτίων ἀνακαλυψθέντων ἀρχαίκων ἀγαλμάτων (περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκρόπολει Ἀθηνῶν ἀνακαλυψθέντων καὶ περὶ τοῦ ἀρχαῖκου Ἀπόλλωνος τοῦ εὑρέθεντος περὰ τὸν ναὸν τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος) ὑπὸ E. A. Gardner. — Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀκίνης τοῦ δημητριοῦ ταλάντου, ὑπὸ W. Ridgeway. — Οἱ Λομβαρδοὶ καὶ οἱ Βενετοὶ ἐν Εὐρώπῃ 1303—1340 ὑπὸ J. B. Bury. — Περὶ τίνος ἐπιγραφῆς εὑρεθείσης ἐν Βοιαῖς τῆς Δακωνικῆς ὑπὸ E. A. Gardner. — Σημειώσεις περιγράφεων εἰς Μικρᾶν «Ασίαν ὑπὸ A. H. Smith. — Περὶ τίνων ἀγγείων ἔχόντων ἀπεικονίσεις τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος. — Περὶ τῶν ἐν Ἐλλάδι ἀνασκαφῶν, τῶν γενομένων τῷ 1886—1887. — Βιβλιογραφία.

— 'Εσχάτως ἐν Κωνσταντινουπόλει κατεσχέθη, ἀπαγορεύ-
θείσης συνάμα τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ καὶ ἄπαν τὸ δύναμιν πόλεων
κράτος, βιβλίον πολλού λόγου ζήξιον. Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται
Le mal d' Orient, συγγραφεὺς δὲ αὐτοῦ φέρεται, Φευδωνί-
μος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οὗτος οὐδεὶς ἔμελος της
σεν τοῦ πλησίου τὴν Ἀνατολήν, παρέκει δὲ ζωηράκι εἰκό-
να τῆς πολιτειῆς καὶ κοινωνιῆς καταστάσεως τῆς εὐρω-
πατικῆς Τουρκίας.¹ Ομιλῶ περὶ τῶν Ἐλλήνων οὗτοι
ἔξαιρει τὸ ἐπιχειρηματικὸν αὐτῶν πνεῦμα, τὸ δραστηρι-
τικα, τὴν ἀγχίνοιαν, τὴν φιλοπατρίαν. Οἱ Ἐλληνί, λέγει, ἐν
τῷ ἑκατερικῷ διμεῖτι μετ' ιδιαιζούτης ὑπερηφανείας περὶ τῆς
πατρίδος του, εὐτύχημα δὲ αὐτοῦ θεωρεῖ ἀν δυνηθῆ νό-
πλουτίσῃ, δηπος ἀφερώσῃ μέρος τῆς περιουσίας του εἰς ἐ-
θνικόν τι ἔργον. Ο συγγραφεὺς ἐπαινεῖ καὶ τὴν ἀρχαιοπρε-
πῆ καλλονήν τῶν Ἐλληνίδων ως καὶ τὴν ἁγνότητα τῶν η-
θῶν του Ἑλλήνικοῦ λαοῦ, καταγείται δὲ προσφέτεύων θραύσ-
τὸ τέλος τῶν Τούρκων καὶ ἀπαριθμῶν τους τίτλους τῶν δι-
καιωμάτων της διαφόρων ἀνατολικῶν λαῶν εἰς τὴν κληρο-
ροφίαν τοῦ ἀσθεροῦ. Εἰς τοὺς Ἐλληνας ἀπονέμει θέσιν
πρωτεύουσαν.

— Ὅπερ εδομηκονταύτης ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ δὲ Henry Maihew, εἰς τῶν ἰδρυτῶν καὶ πρώτος συντάκτης τῆς δημοτικωτάτης ἐν Ἀγγλίᾳ σατυρικῆς ἐφημερίδος Punch.

— Ἡ ἵταλικὴ πόλις Γένουα θὰ ἔρθεται μεγαλοπετρέστε-
στατα ἐν ἔτει 1892 τὴν τετρακοσιετηρίδα τῆς ἀνακαλύψεως
τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Γενούνησου Κολόμβου. Ἡ πρὸς
διοργάνων τῆς ἔρευνῆς συστάσα επιτροπή ἡγήρασε τὴν οἰ-
κίαν, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ μέγας θαλασσοπόδιος, καὶ ἦν θὰ κα-
ταστῆσῃ μουσεῖον τοῦ Κολόμβου, περισυνέλεγοντα πᾶν τὸ
σχέσιν ἔχον πρὸς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Πάντα ταῦ-
τα αμερικανικὰ κράτη θὰ προσκληθῶσιν νὰ μετάσχωσι
ἔσοδοῖς.

— Ο πρεσβύτερος τῶν ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ παρακαθημένων εἶναι ὁ βαρόνος de Viel Castel, ἔγων τὸ 87ον ἔτος τῆς ἡλικίας του[·] μετ' αὐτὸν ἔρχονται ὁ Cuvillier Fleury (85 ἑτῶν) καὶ ὁ Λεσέψφ (82). Οἱ δύο νεώτεροι ἀκαδηματικοὶ εἰνὲ ὁ ποιητής Σουλᾶν Προυένω, ἔγων τὸ 48ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ὁ Φραγκίσκος Κοππέ, ἔγων τὸ 45ον. 5 ἀκαδηματικοὶ εἰνὲ ὅ γδιορχοντούτεις, ἔγοντες ἡλικίαν 78 — 80 ἑτῶν, 8 ἔθνομηκοντούτεις, ἔγοντες ἡλικίαν 78 — 71, 6 ἑτηκοντούτεις, ἔγοντες ἡλικίαν 59 — 61 ἑτῶν, 2 πεντηκοντούτεις, ἔγοντες ἡλικίαν 59 — 52 καὶ τέλος 2 τεσσαροκοντούτεις, ἔγοντες ἡλικίαν 48 — 45 ἑτῶν. Ἐν δλῷ ἡ ἡλικία τῶν σήμερον λόγων ἀθαράτων συμποσοῦται εἰς 2637 ἔτη, ἤτοι 26 $\frac{1}{4}$ αἰώνας περίπου. Ἐκ τῶν σημερινῶν ἀκαδηματικῶν 9 εἰσὶ φιλόλογοι, 7 δράματοποιοι, 4 ιστοριογράφοι, 3 ποιηταὶ, 3 δημοσιογράφοι, 2 φιλόσοφοι, 1 μαθητικός, 1 φυσιολόγος, 2 δικηγόροι, 1 οἰκονομολόγος, 1 τομεὺς ίθιμῶν, 4 γερουσιασταὶ, 1 βουλευτής, καὶ 1 ἐπισκοπος. Εἰς μόνον ἀκαδηματικός, ὁ Ιστοριογράφος Δουρούη,

είναι μέλος τριῶν τάξεων του ἐκ πέντε ἀκαδημιῶν ἀποτελουμένου γαλλικού Ἰνστιτούτου.

— Ή τηλεφωνική συγκοινωνία ἀνεπτύχθη τεραστίως ἐν Βερολίνῳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881, ὅτε ἐτέθη εἰς χρήσιν ἡ πρώτη τηλεφωνική γραμμή. Οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἑταῖρίας ἀνήρχοντο τόποι εἰς 200 μόνον, νῦν δὲ ἀεὶ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἐγκαθιστῶσιν ἡμερησίως 90,000 συγκοινωνίας. Τὸ Βερολίνον συγκοινωνεῖ νῦν τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ Ἀννοβέρου, τοῦ Ἀμβούργου καὶ τοῦ Δάντζερ.

— Ἐν Βερολίνῳ καὶ Βίεννῃ ὁ τύπος ἡρεμοῦ ζητῶν τὴν ἀνοικοδόμησιν θέάτρων εἰδίκουν διὰ τὸν λαόν, διότι τὰ ὑπάρχοντα σημείων δὲν εἶναι προσιτά εἰς αὐτὸν ἐνεκαντὸν τῶν ὑψηλῶν τιμῶν τῆς εἰσόδου. Τὸ ἑσχάτως, δαπάναις τοῦ κράτους ἀνοικοδομηθὲν ἐν Βιέννῃ μεγαλοπρεπὲς θέατρον τοῦ Burgtheater μόνον εἰς βιλλάτια πλουσίων εἶναι προσιτόν. Ἐν Βερολίνῳ ἡδη ἀπεραστήση ἡ ἀνέγερσις δύο θέάτρων χάριν τοῦ λαοῦ καὶ ἔτερου διεθνοῦς ἔχοντος χαρακτήρα.

— Γάρ τὸν τίτλον Γερμανίας Σαπφείρα ὁ Ἀδδόφος Kahut ἐξέδοτο βιογραφίαν τῆς ἐπὶ Φρειδερίκον τοῦ Μεγάλου ἀκμασάσης ποιητρίας Ἀννης Karschin, ἡτις διεκρίθη κυρίως διὰ τὰ πατριωτικὰ καὶ πολεμικὰ αὐτῆς ἄσματα. Ἡ Karschin ἡτο στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Λέσσιγκ καὶ τοῦ Κλοπστόκου.

— Ἡ τεραστία τῆς καθημερινῆς δημοσιογραφίας ἀνάπτυξις προεκάλεσε τὴν γένεσιν νέου καὶ περιέργου ἐπιτηδεύματος, τοῦ τῶν Ἀργων τοῦ τύπου. Ἀπὸ πολλοῦ συνεστάθησαν γραφεῖα Ἀργων ἐν Λαοδίνῳ καὶ ἐν Παρισίοις, πρὸ μικροῦ δ' ἰδρύθη δύμοιον τοιοῦτο καὶ ἐν Βερολίνῳ. Οἱ Ἀργοὶ ἔγουστοι συνδρομητὰς καὶ διὰ λογαριασμὸν τούτων ἀναβέβονται νὰ ἀναγινώσκωσιν ἐπὶ μισθῷ ὅλας τὰς ἐφήμεριδας τοῦ κόσμου, σημειεῦντες ἀπομελῶς πᾶν ὃ τι ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται περὶ τοῦ συνδρομητοῦ, καὶ καθιστῶντες τοῦτο γνωστὸν αὐτῷ. Οἱ πολιτευόμενοι, οἱ ἐπιτηδεύματες νὰ μαθάνωσιν πάσας τὰς γνώμοις περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν πορειῶν, οἱ συγγραφεῖς οἱ θέλοντες νὰ γινώσκωσι τὰς κρίσεις τῆς δημοσιογραφίας περὶ τῶν ἔργων των, αἱ διάσημοι ἀνδροὶ αἱ πούσσαι νὰ ἀναγινώσκωσιν πάντα τὰ ἔγκωματα περὶ τῆς φωνῆς των κ.λ.π. κ.λ.π. ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς ἐν γραφεῖον τοῦ Ἀργοῦ καὶ εἰς βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ διεφυγή ἀυτοὺς οὐδὲ μόριον τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων, ἀτινα καὶ εἰς πρὸ τοῦ πολευόμενον, καὶ περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν σχέσιν πρὸς διῆλητο, κοινῶς συνεργοτάζουνται.

— Πρὸ τῆς Βαλεντίας τῆς Ἰσπανίας, ἀλιεῖς ἀνέσυρον ἐν τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης μεγαλοπρεπῆ ῥωματικὸν ἄμφορεα, καθ' ὃλα ἀνέπταν. Οἱ ἀρχαὶ οἰλογύνεται ὑπόστενοι, ὅτι ἀνῆκεν εἰς πολεῖον ῥωματικόν, ἐκ τῶν βυθισθέντων κατὰ τὴν πρόσθια τοῦ Καρχηδόνιους ναυμαχίαν τῶν Ρωμαίων, τὴν ἐν ἔτει 215 π. Χ. γενομένην, ἔναντι τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλεντίας.

— Τῇ 26ῃ λήξαντος συνῆλθεν ἐν Μονάχῳ τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν θεολαπονικῶν. Άι συζητήσεις διήρκεσαν τρεῖς ἡμέρας, περιωρίσθησαν δὲ εἰς τὴν παγκόσμιον γλῶσσαν καὶ τὰ πρός διέδοσιν αὐτῆς μέσα.

— Οἱ Βέρδης ἔγειρει ἵδικὴ διατάξην πτωχοκομεῖον ἐν Ἀγ. Ἀγάθῃ πλησίον τοῦ Βουσσέτου. Τὰ ἔγκαινια τοῦ φιλανθρωποῦ καὶ καταστῆματος, οὖν τὴν ἔστρει συντήρησιν ἐκηρύξασιν ὁ περιόδος μελοποιός, γενήσονται τῇ 9ῃ προσεκτοῦς Ὀκτωβρίου, 74ῃ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων αὐτοῦ.

— Η ἐπιστημονικὴ περιήγησις εἰς Μεσοτοταμίαν, ἡ προκλητικὴ ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου, πρὸς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων, ἀφίκετο ἡδη εἰς Ἰλλή ή Βαθέλη παρὰ τῷ Εύφρατῃ.

Τὴν προχθές Παρασκευὴν ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου, ὅλικη μὲν διὰ τὴν Β. Γερμανίαν καὶ τὴν Ρωσίαν, μερικὴ δὲ ἐν ἔλλαις χώραις καὶ παρ' ἡμέν. Η ἔκλειψις συνέβη ἀκριδῶς κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, δὲ δὲ ὁ ἡλιος ὑψώθη ὑπὲρ τὸν ὄρειον ἢτοι ἡδη κεκαλυμμένος ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ δισκοῦ τῆς σελήνης. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεριστῆς φάσεως, ἥτις συνέπειται πρὸς τὴν 5, 29', 39' π. μ. ἐν Ἀθήναις, εἰκόνης καλυσθῆναι τὸ 2/3 τῆς ἡλιακῆς διαμέτρου περίου. Τὴν 6, 21', 32" ἐλλήσεν ἡ ἔκλειψις.

— Εἰν ταῖς ἐν Μαντινείᾳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς σχολῆς ἐνεργούμεναις ἀνασκαφαῖς ἀνεκαλύψθησαν προχθές τρία μεγάλα

ἀνάγλυφα ἐν ζωφόροις, ἔργα καλῆς τέχνης καὶ καλῶς διατηρούμενα, ἐφ' ὧν εἰκονίζονται Σάτυρος αὐλῶν, Μοῦσαι καὶ Ἀπόλλων. Τὰ ἀνάγλυφα ταῦτα δυνατὸν νὰ προέρχωνται ἐκ τοῦ ἐκεῖ ὑπάρχοντος τὸ πάλαι διττοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Δητούς μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς, ὃν ὑπῆρχον καὶ ἀγάλματα ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους ποιηθέντα.

— Οἱ καθηγηταὶ, οἱ χρηματίσαντες μαθηταὶ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Στ. Κουμανούδη, φόρον τιμὴν ἀποτινούντες εἰς τὴν πολυχρόνιον καὶ καρποφόρον αὐτοῦ διδασκαλίαν, παρηγγειλαντες ἐπὶ προτομὴν τοῦ εἰς τὸν παρ' ἡμῖν γνωστὸν κ. Ι. Βιταράρη, δύος προσφέρωνται αὐτῷ ταύτην. Ο καλλιτέχνης ἔπλασε τὸ ἔργον του ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, οἱ ἰδόντες δ' αὐτὸν ἐπανοίσται τὴν ἀκραν διμοιδήτηα καὶ τὸ σεμὸν καὶ ἐπιβάλλον τὴν ἐκφράσεως. Ἡ προτομή, ἀντὶ τῆς συνήθους τετραγώνου βάσεως, στηρίζεται, κατὰ προσφυτὴν ἴδεαν, ἐπὶ βάθρου ἀποτελουμένου ἐπὶ τόμον ὁγκωδῶν βιβλίων.

— Ἐδημοσίευθυ τὸν ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τόμος εἰς ἑλληνικὴν καὶ γαλλικὴν ἀλλοῦσα ἐκ τριακοσίων περίπου σελίδων εἰς σχῆμα τέταρτον, περιέχον πλινακαὶ ἀναλυτικοὺς τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἐλλάδος μετὰ τῶν ἔνων ἐπικρατεῖων, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1886. Η κίνησις τοῦ ἐδικού σεμπορίου τῆς Ἐλλάδος μετὰ τῶν ἔνων ἐπικρατεῖων, κατὰ τὸ μηνισθὲν χρονικὸν διάστημα, ἀνέρχεται διά τε τὴν ἔξαγωγὴν καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν διλφὶ 103,739,905 φρ. Καὶ ἡ εἰσαγωγὴ μὲν ἀνῆλθεν εἰς 57,778,656 φρ. ἡ δὲ ἔξαγωγὴ εἰς 45,961,249. Ἡ κίνησις τοῦ ἐδικού σεμπορίου περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἐλλάδος μετὰ τῶν ἔνων ἐπικρατεῖων, κατὰ τὸ αὐτὸν διάστημα, ἀνῆλθεν ἐν διλφὶ 93,981,766, ἔξι ὡν φρ. 49,671,743 δὲ τὴν ἔξαγωγὴν.

— Ο ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργών κ. Μανέτας δὲ ἐγγράφου αὐτοῦ ἀνέθηκεν εἰς τους κ. κ. I. Σουλτάνην, πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, Δ. Σεμιτέλον καὶ N. Δαμαλᾶν καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, E. Σανόπουλον, νομικὸν σῆματον, M. Λάππαν καὶ K. Φρειδερίκον, τημηματάρχας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, ὅπως προκειμένου περὶ διαρρυμάτων τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Ριζαρέου Σχολῆς καὶ περὶ ἀνδιοργανώσεως τοῦ κανόνων συνδέσμου αὐτῆς, ὑπόδιλωσιν αὐτῷ τὰς γνωμὰς των περὶ τῶν ἐπενεκτέων μεταρρυμάτων, ὡστε σημεῖον διαθέτειν. Τούτης τοῦ ἐπανεργού τοῦ ἔτους διαθέτεται.

— Ἐπὶ τῆς διδοῦ Πινακωτῶν καὶ τοῦ οἰκοπέδου Τοστίας ἡρεμοῦ ἀναγειρέμονται ὑπὸ τοῦ κ. Ερρίκου Σλήμαν κατέριον, εἰς δὲ, κατὰ τὰ συμφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ ὑδιοτήτου μετὰ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἀμαὶ ὡς περιττωθῆ, θά μετενεγκθῆ ἡ γερμανικὴ σχολὴ. Ἡ διπάνη τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, οὐ τὸ σχέδιον ἐξεπόνησε καὶ ὁρχαῖον ἐλληνικὸν ρυθμὸν ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Τίτλου. Τούτης τοῦ ἐπανεργού εἰς 250,000 φράγκων.

— Υπὸ τοῦ ἐν Ἐμποριόλεισι συνεργάτου τοῦ ιδίου κ. I. Φουστάνου ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις θείουλου ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀρμονία καὶ Μελιδόνια, ἥτοι μουσικαὶ μελέται μετὰ τεχνοκρητικῆς ἀναλύσεως διαφόρων μελοδραμάτων».

— Εξεδόθη τοῦ περιοδικοῦ «Μηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τὸ τεῦχος περιέχον τὰ ἔξις: Τομὴ τοῦ Ιστονόμου τῆς Κορίνθου ὑπὸ Ε. Κελενέν, ἀρχιμηχανικοῦ· τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς. — Ολίγα τινὰ περὶ συντηρήσεως καὶ στρώσεως τῶν ὄρῶν ὑπὸ N. Παντζίρη, νομομηχανικοῦ. — Μελέτη περὶ τῆς ἀρχαίας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ περὶ τῶν νεωτέρων κτιρίων τῶν Αθηνῶν ὑπὸ I. Μπών. — Περὶ ταχυμέτρου καὶ ταχυμετρίας ὑπὸ M. Μητσάκη, ἐργαδογού. — Τοῦ τεῦχους τούτου προσάστεται καὶ Ἀγγελία περὶ θεμοσιεύσεως «Πρακτικοῦ ἐγχειρίδου γεφυροποίας», ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν κ. κ. Δ. Βλάσση, ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ H. I. Αγγελοπούλου μηχανικοῦ.

— Εξεδόθη τὸ 27ον τεῦχος τῆς ἐκ τοῦ βιδιοπιωταλέου τοῦ κ. K. Μπέκ δημοσιευμένης «Ιστορίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάζαρου». Αἱ ἐν τῷ κειμένῳ περιεχόμεναι εἰκόνες εἰσὶ: Πλάτων, εἰδώλωιον ἐκ Τανάγρας, κεφαλὴ τοῦ Ερωτοτοῦ Πραξιτέλους, Φίλεππος, νόμισμα τοῦ Φιλίππου καὶ χρυσοῦ νόμισμα τῶν Φιλίππων αἱ ὀλοστέλαιοι δὲ Δημοσθένεις καὶ Αύγουστος.

— Εκαστον τεῦχος πιμπάται δραχμῆς. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ βιδιοπιωταλέῳ τῆς Εστίας.

— «Ἐξεδόθη τὸ σάτυρον τοῦ τεῦχου τοῦ Ιουλίου τῆς Ε. Μητρικῆς Γεωργίας, περιέχον τὰ ἔξις: — Νόμος ἀρτίων φυσιστεῖς περὶ γεωργικῶν σχολείων — Περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ὄπωρων (μετάρρωσις) — Τὸ χρῶμα τῶν οἰνων (μετάρρωσις). — Περὶ τοῦ περονοσπόρου τῆς ἀμπέλου (συνέργεια).

—Ἐγκέντρισις ἐπὶ τῆς πίζης τῶν μηλεῶν καὶ τῶν ἀπίδεῶν
(μετάφραστος) —Οἶνοι σταφιδίται (συνέχεια καὶ τέλος). —Περὶ
βοικυμηρίας (συνέχεια). —Ἐλληνικοὶ οἶνοι ἐν Γερμανίᾳ. —
Διάφορα.

— Ἐπίσης ἔξεδθη τὸ 8ον τεῦχος (Αὐγούστου) τοῦ οἰκοῦ κ. Μ. Βρατσάνου, τῇ συνεργασίᾳ καὶ ἄλλων παιδαγωγῶν, ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ *Παιδαγωγικοῦ Σχολείου*.

άπινα ἀνεύρεν ἐν βιβλιοθήκαις σχολείων καὶ μυοῦν καὶ εἰς χεῖρας ἴδιωτῶν, δημοσιεύει δὲ καὶ διάφορα σιγίλλια πατρι- αρχῶν τῆς 18ης ἔκαποντας τηρίδας.

Ἐν τῷ τετάρτῳ δὲ τέλος καταγράφει ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 104 τὴν συνέχειαν τῶν χειρογράφων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ εὑρισκομένων, ὃν ἀρχὴ ἔγενετο πρὸ καιροῦ τῆς δαπάνης τοῦ φιλογενοῦς Μαυρογοράτου.

Ἐν τῷ τεύχει δὲ τούτῳ προσαρτᾶται καὶ κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Γυμνασίου Μιτυλήνης ἀποκειμένων χειρογράφων.

A M.

NEA BIBΛΙΑ

Αρχαιότητες καὶ συγγραφαὶ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας, συλλεγεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1885 ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμέως. (Απόσπασμα ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ παραρτήματος τοῦ ΙΖ' τόμου τοῦ Ἑλλην. Φιλολ. Συλλόγου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1886).

Συμβολαὶ εἰς τὴν ἴστορίαν τῆς γεωπληρωμής
φιλοδογίας, ὑπὸ Α. Παπαδόπουλου τοῦ Κεραμέως. Μέρος
Α', περὶ λαμβάνοντος ἐπιστολὰς λογίων ἀνδρῶν τῆς ιερᾶς καὶ ιερής
ἐκπαταστηρίδος. (Ἀπόσπασμα τοῦ 12^{ου} τόμου τοῦ 'Ελλ.
Φ. Συλλόγου. Έ' Κωνσταντινουπόλει: 1886).

Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν
τῶν ἐρ Θράκη καὶ Μακεδονίᾳ, ὑπὸ Π. Παπαδόπουλου
τοῦ Κεραμέως. (Ἀπόστασις ἐκ τοῦ ΙΖ' Τόμου τοῦ 'Ελλ.
Φιλ. Σταλλήρου. 'Εν Κωνσταντινούπολει: 1886).

Επί ταύτης της παραπήματι δὲ τοῦ αὐτοῦ τόμου τοῦ Ἐλ. Φίλ.
Συλλόγον ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος ὁ Κεραμεὺς
συνέχειαν τοῦ Γενικοῦ Περιγραφικοῦ καταλόγου τῶν ἐν ταῖς
ἀνά την Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις εὑρισκομένων Ἑλληνικῶν
χειρογράφων, περὶ οὐ ἔγραφσαν τινὰ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς
"Εστίας" ἀριθ. 396, ἔτει 1884 καὶ κατόπιν.

Εποίησας» πριν, ούτον, την εποχή την οποία συνέβη η απόκτηση της Κεραμείως από τον Α. Παπαδόπουλον τού Κεραμέως περιελήφθη ύλη ἀρχαιολογική, ήννη συνέλεξε περιήγησύμενος τὴν Τράπηκην και Μακεδονίαν. Το μετέπειτα δὲ μέρος ἀνάφερεται εἰς τὴν Θράκην καὶ διαλαμψάνει περὶ ἀρχαιοτήτων τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν κηρυστιανικῶν χρόνων. Ἐν τούτῳ δὲ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς 1) ἀρχαιολογικὰ ἐκ Καδήκιοι, Δελιῶνες, Ἐπίβειαν τῶν καὶ Σηληνίας; 2) Περὶ τοῦ ἐν Ραιδεστῷ Μουσείου Ἐπιγραφικὰ τόπων περὶ τὴν 'Ραιδεστὸν' καταχωρίζει δικαίως καὶ δόν ἀνέδοτα ἔγγραφα περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς Ραιδεστοῦ τῶν ἑταῖρων 1694 καὶ 1702. 3) Ἐπιγραφικὰ τῆς πόλεως Πονίου, ἔνθα ἐκράζει καὶ τὴν γνώμην διτὶ ἡ πόλις αὔτη, μηνηγενεομένη ἐν τῇ ἴστοριᾳ τῆς Ε' μετὰ Χρ. ἐκατοντατηρίδος, κατετίχει τὴν δέσιν τῆς ἀρχαίας Βισάνθης; 4) Τοπογραφικὰ καὶ ἐπιγραφικὰ ἐκ Κούμπαρ, Ἀγίας Ἀννης, Αθῆναι, Γάνου, Χώρας, Μυριοφύτου, Ἐξαριδίου, Πλαγιαρέως καὶ Καλλιπόλεως. Ἐνταῦθα δὲ παραβέτει ἐν τέλει καὶ ἀνέδοτον συνοδικήν ἀπόβασιν τοῦ ἑταίρου 1567, τοιούτου τριετράχου Μητροφάνους⁵, Γ', περιλαμβάνουσαν τὴν ἴστορην τοῦ ἐκ Καλλιπόλεως ναοῦ τοῦ 'Ἀγίου Δημητρίου' 5) Ἐπιγραφικὰ ἐκ Μακεδονίας, κυρίως δ' ἐκ Μονῆς Κοσινίτζης, Τσαρέπλιν, Κιούπ-κιού, 'Ραδολίδος, Ἀλιστράτες, Δράμας, Τσάτλας ή Χωρίστανης, καὶ Καθάλλας. Ἐν τέλει δὲ καταχωρίζει διαλεκτικὰ ἐπιγραφὰς Τραπεζοῦντος τῆς ΙΔ' μ. ἐκατοντατετρήδος μετὰ σημειώσεων.

Ἐν τῷ δευτέρῳ φροντίσματι ὁ κ. Α. Π. ὁ Κεραμεὺς
θημοτείσεις ἀνέκδοτος ἐπιστολὰς λογίων Ἐλάχνων τῶν πα-
ρελθουσῶν ἔκαποντας τηρίδων μετὰ βιογραφικῶν σημειώσεων
καὶ φιλολογικῶν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βίου αὐτῶν. εἴναι
δὲ σύντοι Μηνούην Κορίνθιον, Ἰωάννης Κορέστος, Διονύσιος
Ιερομάνχος, Γεωργίος ὁ Αἰτωλός, Δαμασκηνός Στουδίτης,
Μάξιμος Μαργούνης, Μελέτιος ὁ Πηγάς, Διονύσιος Ἡρ-
κλείας, Νεόφυτος Ῥοδίνης, Λαυρέντιος Καθέζος, Μαθείος
Καρούψυλλος, Γεώργιος Μοσχέτος, Πάσιος Αιγαρίδης, Νε-
κτάριος Ἱεροσολύμων. Καταχωρίζει δὲ ἐν τέλει καὶ ἐπιστο-
λὴν τοῦ Βησταρίωνος Μακρῆ πρὸς τὸν Σωφρόνιον Δαρέκιον
δή; Ή ζητεῖ τὴν λόσιν ἀπόριων τινῶν ἐπὶ θεολογικῶν ζητη-
μάτων καὶ τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας, καὶ ἀπάντησι
τοῦ Δαρακίου εἰς Μακρῆν.

*'Εν τῷ τρίτῳ φροντίσματι ὁ κ. Παπαδόπουλος εκθέτει
διὰ μακρῶν τὰς παλαιογραφικὰς αὐτοῦ ἐρευνας ἐν Θράκη
καὶ Μακεδονίᾳ καὶ περιγράφει ἐν ἑκαστον τῶν χειρογράφων,*

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 7 Αύγουστου

Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος ἐν Κοπεγχάγῃ τῇ 21 Ἰουλίου, ἡ Α. Β. Γ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, προήγθη εἰς ὑπολοχαγόν.

— Τὸ προτοιδίειον Ἀθηνῶν, συνελθόν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑδομάχα, ἡκύρωσε τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Ἀθηνῶν ὡς πρὸς τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον κ. Ἀνδρέαν Συγγρόν, ἐπὶ τῷ λόγῳ δια τὸν δὲ εἶναι ἐγγεγραμμένον ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις τὸν δῆμον, ἡγεμόνωρε σὲ ταῦτην ὡς πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους παρεδόσους καὶ συμβούλους.

— Ἐκ τελών χαρτοσήμουν, γραμματοσήμουν, τηλεγραφημάτων καὶ σιγαροχάρτουν εἰςεπράχθησαν κατά τὸ 1884 δρ. 9,045,200, κατά τὸ 1885 9,159,298 καὶ κατά τὸ 1886 9,835,428.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδα ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα, μετὰ
νόσου μακράν. ὁ Σπυρίδων Βαλαρίτης, ἐκ τῆς ἐν Λευκάδῃ
οἰκογενείας, ἦν ἀνέβιτος ἐπιφανής διοικητής τῶν *Mηγνο-*
σύντων καὶ τῆς *Κυρδά*—*Φρούρων*. *Ο *Βαλαρίτης* ἔχρη-
μάτισε πληρεξόδους ἵνα τῇ *'Ισινίῳ* βουλῆῃ, κατόπιν δὲ μετὰ
τὴν ἑνωσιν πληρεξόδους ἵνα τῇ *'Εθνοσυνελεύσει*, βουλευτής,
ὑπουργός, πρεσβευτής, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐπὶ δύο
συνόδους, πρόεδρος τῆς *Βουλῆς*. *Ο νεκρὸς τοῦ θενόντος
ταριχευθεὶς μετηνέχθη εἰς Λευκάδα, ὅπως κηδευθῇ καὶ τα-
φῇ ἔκει.

— Ἡ ἐταιρία τῶν Μεταλλούργεων τοῦ Λαυρείου προσ-
εκτήσατο νέας μεταλλοφόρους ἔκτασίες διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ
ἡμίσεος μέρους τοῦ Λαυρεωτικοῦ Ὄλύμπου, μετ' δικαιω-
μάτου ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ δύο. Αἱ ἀγορασθεῖσαι ἔκτα-
σεις ἀνέρχονται εἰς 37,000 στρέμματα περίποιον, ἔξαγεται
δὲ ἐκ αὐτῶν ἔνθειος ἀργυροῦχος οὐδὲν θόδος, ἀνθρακικὸς ἀργυ-
ροῦχος μόλυβδος, φευδάργυρος, χαλκός, ἄνθρακες καὶ ἄφθονος
μαγνητικὸς σίδηρος.

— "Η ήμετέρα κυβέρνησις κατήγγειλε τον κατά το 1878 συνομολογηθεῖσαν μετόπι της Αύστριας ταχυδρομικήν σύμβασιν, κατά τὴν ὥπολιν, ως γνωστόν, ἡ ἀτμοπλοΐκή ἐταιρία τοῦ Δόρδου ἀπῆλαυε ποιῶλαν καὶ σπουδαίων πλεονεκτημάτων. Εἰς τὸ διάθεμα τοῦτο προέθη ἡ ήμετέρα κυβέρνησις εὐθὺς ώς ἔλασθε γνωστιν, διτὶ ἡ αὔστριακη κυβέρνησις διέταξε τὰ ἐν τῇ τουρκικῇ αὐτοκρατορίᾳ ταχυδρομικά αὐτῆς γραφεῖα νὰ μη δέχωνται τὴν ἐξ Ἐλλάδος ἀλληλογραφίαν, ὅπως διανέ-
μωσιν αὐτήν.

ΑΔΑΝΔΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ν. Α. Δ. Κόρινθον. Τὸ Δ' ἐκδιδοῖσται λίαν προσδέχως, μετ' αὐτοῦ δὲ θέλουμεν σᾶς ἀποστελεῖν καὶ τὰ προεδδούντα ἀλλα τὰ τεύχη. Τὸν τρόπον τούτον τῆς ἀποστολῆς ἀνὰ 4 τεύχη ἐπροτιμήσαμεν, ὅπως ἐδηλώσαμεν, διότι οὕτω ἀπαρτιζόμενα τὰ φυλλάδια εἰς στερεὸν κυλινδρικὸν φάκελλον φθάνουσιν δῆλος ἀδιαβῆτα εἰς τοὺς συνθρόμητάς. Ἀποστελλόμενα κατὰ τεῦχος ὑπόκεινται εἰς φθόρων κατὰ τὴν μεταβολὴν διὰ τοῦ ταχυδρομείου. — x. N.^o.^ν Ἀντιστρόφως πρὸς τὰς ἄλλας ἀπαρχὰς ήκιντα εὐχάριστοι εἶνε αἱ ποιητικαὶ. Ἀτυχῶς δὲν άνωμενα νότι παραβέσωμεν τὰς ιδικάς σας εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὡς λίαν ἀώρους καὶ... ἀνουσίους.— xx. II. Δ. Α. Σύρον, Κ. Μ. Σημύρην καὶ Σ. Α. Π. Κων-